

ת"פ 66313/12 - מדינת ישראל נגד נחמן בן דוד

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"פ 15-12-66313 מדינת ישראל נ' עליash ואח'

לפני כבוד השופט לימור מרגולין-יחידי
ממשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד
נגד
נשימים 13. נחמן בן דוד
ע"י ב"כ עו"ד

החלטה

לאחר הגשת סיכומי הצדדים בכתב, בדיון שנערכ, בין היתר, לסיכון נאשם 13 בע"פ, הודיע הסגנון כי בכוונתו לעתור לקבלת נתונים ומידע כדי להשלים את טענתו, ובהתאם להנחייתו הגיע את עתרתו בכתב. המשימה הגיבה לבקשתו והסגור הגיב לתגובהה. הסגנון הודיע כי ניתן ליתן החלטה ללא קיום דיון נוספת.

בקשותו עותר הסגנון שהמשימה מספק לו נתונים ומידע בגין כתבי האישום שהוגשו על ידי רשות התביעה המוסמכות לפני תיקון 14 לחוק איסור הלבנת הון, בהם עבירות המקור כלל עבירה על חוק העונשין של שימוש מזויף בקשר לחשבונות פיקטיביות, וזאת לצד עבירה של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדי לפי סעיף 711(ב)(5) לחוק מע"מ בקשר לאותן חשבונות, הכל במטרה ליצור באופן מלאכותי, לטענתו, עבירות מקור שתאפשר אישום מלאכותי בעבירה של הלבנת הון. בנוסף, ביקש לקבל את התיחסות המשימה בכל הנוגע למידניות רשות התביעה הרלבנטיות בסוגיה האמורה.

המשימה מתנגדת לבקשתו זו לוגפה, בהעדר תשתיית ראייתית לבקשתו, ובהתחשב בנסיבות שהיא מטילה, הן מבחינה עיתوية המאוחר, והן בשל העובדה שטענה מקדמית מהותית דומה הוכרעה טרם תחילת שמיית הראיות. אצין כי ככל הנוגע לעתירה לקבל מידע על מידניות רשות התביעה התיחסה המשימה בתגובהה למידניות ברשות התביעה השונות ולטעמה בהתחשב באילוצי החוק.

בمعנה לבקשתו, הסגנון, שלא הציג תשתיית ראייתית כלשהי לביסוס עתירתו, טען שאו אפשר להציג תשתיית, לא מוטלת עליו בנסיבות העניין החובה להניח תשתיית ויש להתחשב בכך ששלו להשיג נתונים,DOI בקשר שהמשימה בתגובהה לא הרatta שמצוב הדברים הוא שונה, כשהוא מבחן בין הפסיקה אליה הפנתה המשימה בתגובהה לבין הטענה שטען. לעניין עיתוי הבקשה הדגיש הסגנון כי ניתן להעלוותה גם בשלבים מאוחרים של המשפט, ובאשר לטענת המשימה כי

עמוד 1

הסוגיה המהוותית נדונה והוכרעה במסגרת טענה מקדמית, טען הסגנור כי לא נתען במסגרת הטענות המקדימות לשימוש מלאכותי בריבוי עבירות במטרה לצור באופן מלאכותי עבירה מקור "יחס עבירתי הלבנת הון".

בחנתי את עתירת הסגנור ואת טענות הצדדים ואני סבורה כי אין מקום להיענות לעתירתו. אין בכוונתי במסגרת החלטה זו להדרש לעקרונות בקשה לפי סעיף 108 שפורטו על ידי בהחלטות קודמות בתיק זה.

מבחן עיתוי הגשת הבקשה, מקובלת עלי טענת הסגנור שנית להעלotta במקרים מתאימים גם בשלב מאוחר של אחר הגשת הסיכומים, וזאת אף אם אין טענים ממשיים המצדיקים את העיתוי המאוחר. לפיכך, אין לדוחות את הבקשה על הסוף אלא יש לבחון אותה לגופה.

לגופו הבקשה, הסגנור, כאמור, לא הציג תשתיות שהוא לביסוס טענותו, כשביחה לא פורמלית עם עמית אינה מהוות תחליף לשתיות ראייתית. איני מקבלת את עדמת הסגנור שלא נדרשת ממנו הצגת כל תשתיות שהוא לשם הדרשות לבקשתו, וככלל נדרשת הנחת תשתיות ראייתית ראשונית (אף אם מועטה ומצוצמת במקרים שהתשתיות היא אינכוטית).

יתריה מכך, בשונה מטענת הסגנור ניתן לאתר דוגמאות בפסקה להגשת כתבי אישום מהסוג הנטען, כאשר זה מעלה או מورد מהי עבירה המס הפסיכית ומהי העבירה הפסיכית על חוק העונשין, ובלבבד שעבירה המס לא הייתה עובר לתקoon 14 הנזכר עבירת מktor ואילו העבירה על חוק העונשין הייתה עבירת מktor. המשימה הפונתה לע"פ 5783/12 גלם נ' מדינת ישראל, שענינו דומה ורלבנטי. בנוסף, איני מפנה לת.פ. (ת"א) 40210/06 מדינת ישראל נ' גבאי (אצין שערעור בתיק החל להתרבר בביבם"ש עליון אך הצדדים הגיעו להסכמות שייתרו מתן פסק דין), ולצ"א 11-06-30939 מדינת ישראל נ' גאון. די בדוגמאות אלה כדי להביא למסקנה שלא ניתן לטען כי לא קיימים כתבי אישום מהסוג הנזכר בטענות הסגנור. דוגמאות מסוג זה ניתן לאתר במאגרי המידע המשפטים הכלולים חלק נכבד מההיליכים שהוגשו בבתי המשפט המוחזקים.

לכך יש להוסיף את העובדה שבניגוד לטענות הסגנור, הטעיה הנטען עלתה על ידו, גם אם באופן תמציתי, במסגרת הטענות המקדימות והוכרעה בכל הנוגע לעצם האפשרות לכלול בכתב האישום את הסעיפים האמורים ביחד. ודוק, הסגנור הוא שטען:

"יש פה בעיה עם חלק מהנאשמים, לקחו טענה של חשיבות שכיבוכו היו מעורבים בקייזוז חשיבותו, הטענה מוכחת, לקחו את הטענה, הלבשו בתיק אחר שלא קשור למגרי, מלבושים הלבנת הון וחוק העונשין. צריך לחשב אולי צריך לעצור את המרוץ הזה ולמצוא פתרון שים נגע את העיוות הזה, כי בזדאות זה עיוות. אם היה מגע למע"מ, לא היינו פה."

במסגרת ההחלטה התייחסתי בתמציתיות לטענה (ע' 57 ש' 34 וע' 58 ש' 4, 15), כך שהיא נדונה והוכרעה בהקשר של פגם ופסול בכתב האישום. אכן, אין בהכרעה כדי למנוע מהסגנור להעלות את הטענה בהקשרה של אכיפה בררנית ופגיעה בצדק, אך יש משמעות לכך שאוותה טענה בלבד דומה מאד נתענה והוכרעה כבר בתחילת ההליך והוא חזרה ונטענת כעת לא כל בסיס ראייתי נוסף.

על רקע האמור לעיל, יש גם משמעות לטענת המאשימה כי הבקשה תכ癖 ותעmis עליה, שכן לא קיימים אמצעים לפילוח הנתונים אלא בעבר ידני על כתבי אישום.

בשל שילוב כל הטעמים האמורים, הגעתו למסקנה שיש לדחות את העתירה.

ההחלטה תשלח לצדים.

ניתנה היום, ט"ו אדר א' תשע"ט, 20 פברואר 2019, בהעדר
הצדדים.